

[Finansministeren.]

pr. person og altså indtil 3 000 kr. pr. ægtepar. I mange kommuner vil kommuneskatteprocenterne efter forslaget antagelig blive fastsat til omkring 10—12.

Disse bestemmelser vil i praksis betyde, at de fleste skatteydere vil få eventuelle indtægtsforøgelser beskattet med en fast procent på under 30, så længe deres indtægter ikke når op over de indtægtsgrænser på lidt under 20 000 kr., hvor tillægsskatterne til staten og til den kommunale tilskudsfond sætter ind.

Med disse forholdsvis enkle og overskuelige udskrivningsregler vil det ikke blot være muligt at gennemføre de før nævnte ned sættelser af det første års beskatning af indtægtsforøgelsen, men de foreslåede regler vil utvivlsomt også bidrage til, at man undgår de ganske vist ofte overdrevne forestillinger om beskatningen af merindtægter, som i øjeblikket hersker i vide kredse, og som vel nok er en naturlig følge af det gældende skattesystem.

Skal man opnå den forenkling af skatte lovgivningen og den lettelse i beskatningen af merindtægter, som forslagene tager sigte på, er det teknisk mest enkelt og økonomisk mest formålstjenligt at ændre skattefradragets regler. Allerede ved den første fremsættelse af forslagene til skattereformen gav jeg dog udtryk for, at en ændring af skattefradragets regler ikke var et principspørgsmål for regeringen, og at jeg var villig til at overveje eventuelle andre forslag, der bevarer skattefradraget fuldtud, for så vidt de tillige medfører samme store og fordelagtige ændringer i skatteudskrivningen som de lovforslag, jeg i dag fremsætter.

Endnu er der ikke fra anden side fremkommet sådanne andre forslag til en skatte reform. Jeg har imidlertid for at skabe et så bredt grundlag som muligt for de kommende drøftelser ladet undersøge, hvilke muligheder der er for at forenkle og forbedre indkomstbeskatningen, dersom skattefradraget opretholdes fuldtud. Nogle af disse muligheder er omtalt i det tillæg til statskattelovforslagets bemærkninger, som jeg før nævnte.

Hvis man, som man fra bl. a. konservativ side har ønsket det, prøver at ændre forslagene således, at skattefradraget bevares fuldtud, medens skattesatserne samtidig

ændres på en sådan måde, at skatteydere med konstante indtægter beskattes med omtrent samme beløb som efter forslagets regler, vil man efter mit skøn ikke nå frem til brugbare udskrivningsregler. En sådan ændring vil bl. a. bevirke, at de procenter, der skal anvendes ved beskatningen af indtægtsstigninger i det første år for indtægter på over 20 000 kr., bliver endnu højere end de gældende satser på disse indkomstrin, der i forvejen er uforsvarligt høje.

Skal skattefradraget bevares fuldtud, er det derfor ikke tilstrækkeligt at ændre forslagets skattefradragbestemmelse og foretage en rent mekanisk omregning af de foreslåede skattesatser. Der må da foretages andre ændringer i de foreslåede bestemmelser.

Skal det ubegrænsede skattefradrag opretholdes, og vil man samtidig søge at lempe den kraftige merbeskatning af indtægtsstigningen, som finder sted i øjeblikket, kan det være nærliggende at overveje mulighederne for at foretage en udjævning af de indtægtsbeløb, der lægges til grund ved skatteberegningen i de enkelte år.

Allerede de gældende regler om ekstraordinær nedskrivning af varelagres værdi og om ekstraordinære afskrivninger på visse bygninger, skibe og maskiner giver faktisk skatteyderne visse muligheder for at udjævne varierende indtægter. Og bestemmelsen i statskattelovforslagets § 17, stk. 2, hvorefter en skatteyder, der et år har haft underskud, kan fradrage underskudsbeløbet ved indkomstopgørelsen for de tre nærmest følgende skatteår, vil udvide adgangen til indkomstudjævning. Disse regler får imidlertid kun betydning for skatteydere, der driver selvstændig virksomhed, og i praksis vil det nok være ret tilfældigt, i hvilket omfang de enkelte skatteydere ad disse veje vil kunne udjævne svingninger i indtægten.

Skal der åbnes almindelig adgang for skatteyderne til at foretage en vis indkomstudjævning, måtte man formentlig gå over til at udskrive indkomstskat på basis af gennemsnitsindtægter for en nærmere fastsat periode, f. eks. de seneste 3 år.

Hvor indtægterne er stigende, vil en sådan gennemsnitsbeskatning frembyde åbenbare fordele for skatteyderne. Den